

Hjortnæs (S):

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger om dette forslag. Som socialministeren også var inde på det, så vedtog folketinget jo i samlingen 1975-76 et radikalt beslutningsforslag om grundlaget for tildeling af de sociale ydelser. Så vidt jeg husker blev dette beslutningsforslag vedtaget med et betydeligt flertal, og jeg mener da også, at kristeligt folkeparti stemte for dette forslag. Derfor kan det, der nu foreligger synes lidt overflødigt. Det kunne se ud, som om man har glemte, hvad man har været med til at vedtage på et tidligere tidspunkt.

Der er naturligvis nogle samspilsproblemer, men der var dengang enighed om, at vi nåede så langt, som man kunne nå på daværende tidspunkt, nu måtte man se, hvad der kunne komme ud af drøftelserne omkring ændringerne i vores skattesystem. Hvis vi kan nå frem til en beskatning af bruttoindtægten eller tilnærmelsesvis en beskatning af bruttoindtægten, så er der ingen tvivl om, at en meget væsentlig del af samspilsproblemerne er løst, og hvad der så måtte være tilbage, må vi se på til den tid. Forslaget her er overflødigt.

Ole Hovmand (FP):

Kristeligt folkeparti åbenbarer med dette forslag, at man er klar over, at der er uretfærdigheder i det danske samfund, og at det må vi have gjort noget ved. Det lyder meget smukt, at grundlaget for bedømmelsen af en skatteborger skulle være hans reelle indtægt og ikke den korrigerede, men vejen, der vises, er bureaukratisk, og den vil give lige så stor en administration, som hele kildeskatten i forvejen har givet os. Det vil influere på alle love, der har med sociale og skattemæssige problemer at gøre.

Det er vist ønsketænkning at tro, at det hele kan klares lige så nemt som da man nedsatte myndighedsalderen fra 20 til 18 år - et eksempel som er nævnt i forslagets bemærkninger. Fremskridtspartiets forslag om en skattefri bundgrænse vil jeg hellere henvise til og til den senere indkomstskatteafskaffelse. Det vil løse disse uretfærdigheder, uden at vi indfører en dobbeltberegning af indkomsten.

Ved kildeskattens afskaffelse vil ingen være interesseret i at nedbringe sin indtægt kunstigt, for det koster også penge, og det indebærer en risiko. Derved vil man have afskåret den del af befolkningen, som traditionelt udnytter disse

afskrivningsregler m. v., fra at udnytte sociale tilskud i kraft af en nedskrevet indtægt.

Vi vil derfor i fremskridtspartiet stemme imod forslaget, som det er fremsat.

Ellemann-Jensen (V):

I venstre kan vi da kun være enige i det grundlæggende sigte med det forslag, der er lagt frem her, nemlig at man vil opnå et så rimeligt beregningsgrundlag som overhovedet muligt for de sociale ydelser. Man kan vel også hurtigt blive enig om, at der kan forekomme urimeligheder, når man bruger den skattepligtige indkomst som beregningsgrundlag. Men det er meget vanskeligt at bedømme virkningerne af det forslag, der er lagt frem her. Definitionen af begrebet socialindkomst synes at rumme en hel række problemer. Hvad mener man f. eks. med »reelle fradrag«, eller rettere: hvad er egentlig urelle fradrag? Altså forudsat der ikke er tale om fiktive eller ulovlige fradrag, forudsat at lovgivningen overholdes.

Vi mener ikke, det er rimeligt at binde regeringen til noget ved at vedtage det beslutningsforslag, der er lagt frem her. Det vil ikke være nogen rimelig måde at søge at gennemføre ændringer af forholdene på. Men vi kan da give tilsagn om, at vi vil bidrage til en debat om emnet, en debat, der skal foregå i udvalget, og vi kan tilsige en saglig udvalgsbehandling.

Palle Simonsen (KF):

Jeg er enig med dem, der indtil nu har gjort gældende, at der selvfølgelig er nogle ganske udmærkede intentioner i det forslag, som kristeligt folkeparti har fremsat, men at det, som det er formuleret her, er meget uoverskueligt. Som hr. Ellemann-Jensen netop har sagt det: hvordan skal man egentlig nærmere afgrænse begrebet »social indkomst«? Jeg havde den opfattelse, som nu også er blevet bekræftet af ministeren, at med den beslutning, der er truffet i folketinget for et års tid siden, er der i virkeligheden givet et grundlag for, at man anvender skønsprincippet, at man undersøger mulighederne for, om der sker noget brud, da vel ingen kan være interesseret i, at man ligesom lukrerer på nogle regler i skattelovgivningen. Jeg føler derfor, at man sådan set er nogenlunde dækket ind gennem den allerede vedtagne beslutning.

Jeg vil i øvrigt gerne gøre det principielle synspunkt gældende, at for det første kunne